

ایران

• شنبه ۱۶ اسفند ۱۴۰۴
 • ۱۷ رمضان ۱۴۴۷
 • ۷ مارس ۲۰۲۴
 • سال سی و دوم
 • شماره ۸۹۷۶
 • قیمت در سراسر کشور: ۱۰۰۰۰ تومان

Iran Newspaper

ISSN1027-1449
 Keytitle: IRAN (Tehran)
 irannewspaper.ir

فعالان سیاسی و مدنی با ستایش از مقاومت جانانه نیروهای نظامی کشورمان به «ایران» گفتند

انسجام ملی سپر دفاعی ایران

ابتکارات و سلاح‌های جدید ایران، متجاوزان را هدف قرار داد | میدان داری «خوشه‌های» با کلاهک پارانی

از سوی رئیس جمهوری و در جلسه هیات دولت مورد تأکید قرار گرفت

احترام به حاکمیت همسایگان؛ راهبرد جمهوری اسلامی

تداوم مدیریت بازار کالاهای اساسی
قیمت کالاهای پرتقاضا کاهش می‌شود

نقض پروتکل‌های بین‌المللی توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی
امکان ورزشی ایران در تیررس موشک متجاوزان

گزارش «ایران» از بخش نوزادان بیمارستان شهدای خلیج فارس بوشهر
ناله‌های بی صدا

عباس عراقچی، وزیر امور خارجه در گفت‌وگو با «ان بی سی»:

آمریکا به هدف پیروزی سریع در جنگ نرسید

قارن افروز تجاوز نظامی ترامپ را به سراب جنگی تشبیه کرد

به اعتبار ملی خرید کنید

کالایی خرید اعتباری کالا تا سقف ۲۰۰ میلیون تومان

www.bmi.ir ۰۲۱-۶۴۱۴۰

bankmelli ۱۳۰۷

بانک ملی ایران

یادداشت یک

ایران، ایالات متحده و امپریالیسم

سید فرید العطاس*
 پژوهشگر گروه جامعه‌شناسی و انسان‌شناسی دانشگاه ملی سن‌گاپور

وقایع اخیر جهان، یعنی رویدن نیکلاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا و همسرش «سیلیا فلورس» از سوی ایالات متحده، جنگ ایالات متحده و اسرائیل تحت حمایت آمریکا علیه ایران، محاصره ناعادلانه محموله‌های سوخت به کوبا و البته جنگ نسل‌کشی اسرائیل علیه غزه به حمایت کامل ایالات متحده، همگی تنها برای تأیید واقعیت امپریالیسم در زندگی معاصر ما بوده است.

اگر امپریالیسم غربی از زمان فتح قاره آمریکا از سوی اروپایی‌ها در اواخر قرن پانزدهم تا اواسط قرن بیستم به صورت حکومت استعماری مستقیم بود، اکنون به طور غیرمستقیم و از طریق کنترل اقتصادی، سیاسی و فرهنگی «اکثریت جهانی» (Global Majority) یعنی از طریق متقاعدسازی، ارباب، تهدید و مداخله عمل می‌کند. علی‌رغم اینکه بخش وسیعی از جهان دوران استعمارزادگی رسمی را پشت سر گذاشته است، ما همچنان تحت نوعی از سلطه به سر می‌بریم که به ویژه از سوی ایالات متحده اعمال می‌شود و شکل کنترل‌های اقتصادی یا اجبار سیاسی را به خود می‌گیرد. این همان چیزی است که رئیس‌جمهور «سوکارنو» در کنفرانس آسیایی-آفریقایی ۱۹۵۵ (معروف به کنفرانس باندونگ) از آن به عنوان «استعمار نو» یاد کرد.

اخیراً دو دیپلمات ارشد، مارکو روبیو وزیر خارجه آمریکا و سید عباس عراقچی وزیر خارجه ایران، در دو مجمع بین‌المللی جداگانه سخنرانی کردند و در سخنان خود، دو دیدگاه کاملاً متفاوت از آنچه جهان باید باشد منعکس کردند: یکی نمایش وقیحانه تکانه امپریالیستی بود و دیگری فراخوانی برای نظم بین‌المللی، احترام و صلح.

عراقچی در «مجمع الجزیره» در دوحه که ۷ تا ۹ فوریه امسال برگزار شد، سخن گفت. او از حق تعیین سرنوشت [فلسطینی‌ها]، ضرورت حفظ حداکثر احترام به قوانین بین‌المللی و اهمیت مبارزه با آن نظمی سخن گفت که در آن، مرزها موقتی، حاکمیت‌ها مشروط و امنیت با اشغال نظامی تعیین می‌شود. البته عراقچی در بافتار استعمار فلسطین از سوی اسرائیل صحبت می‌کرد، اما می‌توانست به همان اندازه درباره ونزوئلا یا ایران نیز صحبت کرده باشد. آنچه دیپلمات ایرانی خواستار آن بود، استعمارزادگی و امپریالیسم‌زدایی از جهان است.

این در زمانی رخ می‌دهد که ایالات متحده برای تثبیت امپریالیسم و «غربی‌سازی مجدد» جهان تلاش می‌کند. این امر ما را به سخنرانی روبیو می‌رساند که یک هفته پس از سخنرانی عراقچی در دوحه، در کنفرانس امنیتی مونیخ ایراد شد. به یاد داشته باشید که مخاطب روبیو اروپایی‌ها بودند. او در بخش ابتدایی سخنان خود، تأسیس آمریکا را ستود و حتی یک بار هم به نسل‌کشی که «کاشفان» اروپایی علیه بومیان آمریکا مرتکب شدند، اشاره نکرد. در عوض، او از ایمان مسیحی به عنوان میراثی مقدس یاد کرد که از سوی کسانی که در سرزمینی که آن را «دنیای جدید» می‌نامیدند (اما بومیان آن را «بیا بیلا» می‌شناختند) ساکن شدند، از اروپا آورده شده است.

روبیو تأکید کرد: «ما بخشی از یک تمدن هستیم؛ تمدن غرب. ما با عمیق‌ترین پیوندهایی که ملت‌ها می‌توانند داشته باشند، به یکدیگر متصل هستیم؛ پیوندهایی که بر اثر قرن‌ها تاریخ مشترک، ایمان مسیحی، فرهنگ، میراث، زبان، اصالت و فداکاری‌هایی که نیاکان ما با هم برای تمدن مشترکی که وارث آن شده‌ایم انجام داده‌اند، شکل گرفته است.» او در ادامه به دستاوردهای علمی و فرهنگی بزرگ تمدن غرب اشاره کرد، بدون اینکه هیچ اشاره‌ای به مشارکت‌های قابل توجه چینی‌ها، هندی‌ها و مسلمانان در ساخت غرب مدرن داشته باشد؛ چه رسد به ژادپرستی اروپایی و آمریکایی، زن‌ستیزی، برده‌داری و استعماری که مدرنیزاسیون و صنعتی‌سازی غرب بر پایه آن بنا شده است. سخنرانی روبیو نه تنها کاملاً فاقد حساسیت‌های چندفرهنگی بود، بلکه بیگانه‌هراسی از آن تراوش می‌کرد. او از «باز کردن درهای ما به روی موج بی‌سابقه مهاجرت دسته جمعی که انسجام جوامع ما، تداوم فرهنگ ما و آینده مردم ما را تهدید می‌کند» ابراز تأسف کرد. او بمباران ایران در ژوئن ۲۰۲۵ و همچنین رویدن رئیس‌جمهوری و بانوی اول ونزوئلا را ستود.

روبیو با ناله از جنبش‌های ضد استعماری که به زوال امپراطوری‌های غربی کمک کردند، خواستار تجدید و احیای تمدن غرب برای «ساختن یک قرن غربی جدید» شد. او خاطرنشان کرد، برای پنج قرن، تمدن غرب از طریق فعالیت مبلغان و سربرازانش گسترش یافت، قاره‌ها را مسکونی و امپراطوری‌ها را تأسیس کرد؛ اما غرب از سال ۱۹۴۵ شروع به انقباض کرد. روبیو به مخاطبان خود در مونیخ گفت که رئیس‌جمهوری ترامپ و ایالات متحده می‌خواهند با اروپا برای بازگشت به عصر تسلط غرب همکاری کنند.

(برای ما در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین، این اظهارات و راهبردها چه معنایی دارد؟) برای ما در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین، این رویکرد به معنای اراده برای غربی‌سازی مجدد ما خوانده می‌شود؛ یعنی تحمیل دوباره شیوه مدرنیته غربی بر ما. روحیه‌ای که روبیو مایل است در میان اروپایی‌ها برافروزد، روحیه‌ای که (در عصر اکتشاف قاره‌ها از سوی اروپایی‌ها) کشتی‌ها را